

ARANYOSVIDÉK

Torda-Aranyosmegye közigazgatási, közgazdasági, társadalmi, szépirodalmi s a torda-aranyosmegyei tan. testület hivatalos lapja. — Megjelenik minden szombaton.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre . . . 4 frt. (8 korona)
Fél évre . . . 2 frt. (4 korona)
Negyed évre . . . 1 frt. (2 korona)
Papoknak és tanítóknak egész évre 2 frt.

FELELŐS SZERKESZTŐ: Nagy Albert.

Kiadó laptulajdonosok:

NAGY OLIVÉR, ÉS TÁRSAI.

Szerkesztőség: Jókai-utca 72. sz. Kiadóhivatal: Megyeház.

Kéziratokat nem adunk vissza.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.

A pénzküldemények pedig a kiadóhivatalhoz.

HIRDETESEK DIJA:

Egész oldal . . . 20 frt
Fél oldal . . . 10 frt
Egy negyed oldal . . . 5 frt
Egy nyolcad oldal . . . 2 frt 50 kr
Egy tizenhatod oldal . . . 1 frt 25 kr
Reklamsora . . . 20 kr

Egy kép előtt.

Magyarország ezredévi kiállítására nem dicsekedett semmi oly szembe-ötölő tárggyal, a mely egymagában is vonzó erőt gyakorolt volna az idegenre, mint a francziák Eifel-tornya vagy az angolok kristálypalotája; de volt számos olyan részlete, a mely állandó hatást és maradandó emléket biztosított. A részleteknek ismét meg volt a szerencsés összhangjuk, a mely — mint a műbecstű classikus zene — oly mélyen befészkelte magát lelkünkbe, hogy kedves képe mindig velünk fog maradni.

Most midőn Budapesten éppen rombolják le a kiállítás nagyszámu épületét, jól eső érzéssel gondolunk arra, hogy azok sajátlag csak a külső vázt adták ahhoz az alkotáshoz, a melyet a nemzeti szellem geniussa az ország minden részéből össze vitt-volt oda.

Az ipar, művészet és tudomány munkás kezei megerősödve, felvillanyozva dolgoznak tovább az országban s hisszük, hogy egy pár év múlva kétszer ily nagy eredménnyel állnánk elé.

Meggyőződésünk szerint, nemcsak a gyakorlati élet kapta meg a maga vívmányait, hanem megkapta a szellemi és az erkölcsi is, — és ezért kiváló hálával tartozunk főleg azoknak, a kik a nemzet multjából a hatásos eseményeket életre ébresztették és szemünk elébe állították. Bizonyos büszkeség érzete fog el abban a tudatban, hogy Erdélyrésztünk s abban nemes Torda városa oly derékasan megtette a maga kötelességét.

Már csak az a tény, hogy Torda

város képe a királyi legmagasabb kegyet kinyerte, elég szép jutalom volna az áldozatért; — ám de az 1568. évi országgyűlés képe számos más kiváló beccsel is bír. Műbecstét méltányolták a szakemberek, midőn a festőművészt Kriesch Aladárt első díjjal tüntették ki. Állandó hatását és mivelő befolyását biztosította a művész.

Az országgyűlés képén a XVI-ik század nemzeti, politikai és szellem-élete oly harmonikus kifejezést nyert, a milyen a legjelesebb történelmi képen is ritkán sikerül. A művész az erdélyi reformatio történelmében sok megkapó motivumot találhatott ecsetje felvillanyozására. Az 1568. évi tordai országgyűlésnek nagy előzményei voltak. Egy néhány év alatt az ország hitvilága teljesen átváltozott. Az európai reformatio tavaszi szellője átlengette Erdély bérceit és az ép talaj oly bő táplálékot nyújtott annak, hogy rövid idő alatt egészen önálló jelleget nyert, s tulszáryalta egész Európát.

A haladás eszméje, a szabadság diadala határtalanul lelkesítheti a költőt. A rablancz szétszaggatása, a börtönajtó feltörése, a győzelmi zászló kitűzése még közönséges alkotás mellett is megteszi hatását, mert mindennek meg van ismert symboluma, a melynek már számos esetben éreztük hatását; de nem így a szellem felszabadulása, a hit diadala. A Kriesch képén a háttérben ott van a kereszt, a hit jelképe, de ez nem magyaráz meg semmit az általános közös hatástól; ott van az égből alátörő sugárözön, de ez is csak eszköz a főcél szolgálatában.

Itt a lélek munkáját látjuk, ennek varázsa bűvöl el. Itt a szellem uralodik, annak ereje egyesíti a fejedelmet papjával és az ország rendeit egymással. Itt az van megszólaltatva, a minek hangját csak az égiek értik, az van megvilágítva, minek jeleit csak a szellemek ismerik föl.

A hit, az élőhit az emberi arcokon, a szemek sugarában, a lélektükrében: ez az a mi képünkön beszél, ez az a mi megragad, fölemel, föl az égiekhez, a kikkel a főpap Dávid Ferencz a földiektől csaknem elválva társalog. Az ő arcza, égbetörő tekintete mintha el volna válna a földiektől. A test nyers ereje a gyöngédségnek, a vér duzzadó áramja az átlátszó sápadtságnak adott helyet. A férfias erélyt a nőies gyöngédség váltotta fel. Ő már többé nem a küzdő harcos, hanem a győztes hős, a ki érezi, hogy a többi biztosan következni fog, mert a jövő Isten kezében van.

Dávid Ferenczet semminemű kép nem örökitette meg. Róla minden hívének olyan a képe, a milyent magának rajzolt és természetesen, azok közül kevés hasonlít a művészehez. A ki a mai unitárius főpapot ismeri az előtt szokatlan a zárt lutheri palást és a borotvált arc, de azért a művésznek van igaza, mert ő nem a XIX-ik, hanem a XVI-ik század papját festette meg.

A kép többi alakjai is egytől-egyig mind csaknem hangosan beszélnek. A fejedelem beteges arcán a mély megfontolás, a messze tekintő bölcsesség nemde nem tükröződik-e vissza?

A Báthory fiuk közül az idősebbik

mintha a környezeten kívül, valahol a jövőben keresné szemének a nyugvó pontot. Ott a trón mellett bizonynyal érezte már, hogy egykor és talán nemsokára ő fog benne ülni.

Békés, az okos és ügyes diplomata, a fejedelem jobbkeze meg van elégedve az eredménnyel. Hiszi, hogy Erdélyben egy lesz az uralkodó a hitdolgában és egy a politikában is. Érezte, hogy neki nagy érdemei vannak.

Az öreg bibliás Heltai, derék bibliájában, melyet ő maga készített a jó magyar népnek, megtalálta a jelszót, melyről a szónok Dávid beszélt. Ez meg van írva, ez igaz s az is leszen mind végig; mert „a hit Isten ajándéka!”

A karok és rendek mindenik tagja tudni kívánta mi lesz az eredmény s ezért nagy számmal jelentek meg az országgyűlésen. El vannak telve érzélemmel, tüzzel, lelkesedéssel. Mindenik kész követni papját és fejedelmi urát. Csupán egy van ott a tömegben, a kit nem hódított meg ez az új szellem. Ő kételkedik és nem bizik, s csaknem fenyegetőleg mondja, hogy ez az öröm még meg fog változni.

Nem tartozik ide az, mi a jövőben történt. E képnek oly nagy tárgya, oly remek eszméje van, hogy azt megteremteni valóban érdemes volt és méltó ahhoz a városhoz, mely szerencséjének tartja, hogy kebelében hirdettetett ki az emberi művelődés legszebb evangéliuma: a hit-szabadság.

Boros György.

Az „Aranyosvidék” tárczája.

Álföldi történetek.

Írta: Tóth Erzsébet.

(3)

Magas, szélesvállu 40—42 éves ember volt Szabó Károly a szőlőcsész. Járásán, egyenes tartásán, hatalmas kifent bajuszán meglátszott, hogy katona — még pedig huszár — volt. Mikor kitöltötte a három évet átment a csendőrséghez s ott addig szolgált, míg az évek sulya kezdett vállára nehezdedni, unta már azt a sok ide-oda való hányódást-vetődést; hazavágyott a szülőföldjére. Mint kiszolgált katona kaphatott volna hivatalsszolgai állást, de ő szabad akart lenni. Mikor a szőlős gazdák felszólították foglalja el a kis csőszházat a Haleszban, hol apja is mig élt csőszködött s hol ő felnevekedett — örömmel engedett hívásuknak. Tudta, hogy a jómódu gazdák megfizetik fáradságát; annyija lesz miből ő meg majd talán egy asszony is megélhet.

Vagy félévig egyedül éldegélt, azután összeismerkedett a szép Veronkával, ki egyik gazdánál szolgált; megtetszett neki a tüzlőr pattant dolgos leány; megkérte s az gondolkodás nélkül hozzáment a nálánál kétszerre idősebb emberhez s ez elhatá-

rozását öt évi házasságuk ideje alatt még nem volt oka megbánni.

Észrevéve a gazdát, eléjekiáltott a menyecske: „Jó hogy gyün kee, mer' mán mind felissza az étel levit a tarhonya.”

— „Adj Isten jó napot ecsém” köszöntötte a csősz a legényt — mi jót hoztál?”

— „Fogadj Isten Károly bátyám, hát csak a végből gyüttem, hogy megkérjem keedet vigyázzon vagy két-három napig — mig én oda leszek — jól a barackosra, nehogy valaki felszedje a faalját; ha pedig apám-uram kiküldené a cselédeket nézzén utánuk kee, nehogy lopják itt a napot. Be köll mennem holnap Köcskemétre vásárba; a csikókat szeretném eladni, ha mögádnák az árát.”

— „Jó van jó szógám, csak Isten hirivel járj; nem lősz itt semmi hiba, gond nélkül lehetsz.”

Három nap múlva Károly gazda a csősz — mivel már delet mutatott a nap-állása — haza felé tartott a kerülésből, de még utba ejtette az Andrisék szőlejét: nincse-e benne valami hiba. „Nini — szolt magában — itthon van mán Andris, ehun lóg a nagy diófa ágán a tarisnya meg a kulacs; ő maga bizonyosan az alvágbe szedi a czefrébe valót, — bizony húzok egyet a kulacsból, ugy is olyan szomjas vagyok, majd leragad a nyelvem.”

Mig a kulacsból kortyolt észrevette, hogy a tarisnya félrelibbent ellenzője alól valami fehér papir látszik: „Nyilván más lovakat vett Andris a csikók helyett, még itt van a levele a tarisnyába”. Katona lévén szerette a lovakat; kíváncsi volt látni milyeneket vett Andris; kihúzta a tarisnyából a fehér papírt, de meglepetve látta, hogy az egy kis bolti csomag a papíron e nyomtatott névvel: Beer Ignác kereskedése Kecskeméten. Addig forgatta, tapogatta ujjai közt a kis csomagot, mig az felbomlott s elárulta azt a szép piros-selyem, rózsássarku csicsóné kendőt, melyet magában rejtetgetett: „No nézze meg az ember a ficsurját, milyen takaros vásárfiát hozott ez valakinek — szolt s jobbra-balra nézgette a szép kis jószágot — vajjon ki előtt akarja magát kelleni vele ez a semmiházi?” S mig a kendőt ismét a papírba göngyöltette s a tarisnyába visszahelyezte csendesen mosolygott a nagy bajusz alatt; bizonyosan eszébe jutott az az idő, mikor ő sem volt jobb a Deákné vásznánál; az ő patrontáskájában is őrzáratok alkalmával meghúzódtok olykor-olykor a töltények mellett néhány rőf szines pántlika, vagy pár sor tarka-barka galáris.

A legközelebbi vasárnap Károly gazda megkérte csősztársát — ki a Halesz alsó vége felett örködött — kerülje meg az ő járását is, mert ő bemegy a városba;

fogyatékán van már a por, meg sörét; aztán meg egy kis füstöltni való is kéne, mert üres a zacskó.

Hanyatlóban volt a nap mikor a városból visszaért a szőlőbe; már az utra kihallatszott a Veronka vig notázása; megszaporázta lépteit — bár lábait kifárasztotta a száraz, süppedő homokban való gázolás — sietett, hogy mielőbb láthassa asszonyát s kipihenje magát a subával leterített fakanapén.

A nyitva hagyott ajtó előtt majdnem a földbe gyökerezett a lába, — háttal az ajtnak a sublót előtt Veronka állt s törülgette az arra diszül kirakott czipfira, magyar czimeres poharakat és rózsás findzsákat. Fején — a mindennapi pipikendő helyett — az a szép piros selyem kendő — az Andris kendője pompázott puhán simulva fényes fekete hajához, keresztbevéve a a konyty alatt, szabadon hagyva a füle mögött és tarkóján göndörödő apró firtőcskéket s csinos csokorba kötve végződött fejetetején.

Égett, lángolt rikitó piros színével az a kendő Károly gazda előtt; égette a szemét, az arcsát, az égő forróság előntötte egész testét s behúzódtok a szíve mélyéig . . . szeretett volna oda ugrani, letépni asszonya fejről azt a kendőt, foszlányokká szagatni aztán addig taposni

Friss erfurtti vetemény- és virágmagvak már kaphatók HARMATH J.-nél Tordán.

A vásárcsarnokok ünnepélyes megnyitása a fővárosban.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, febr. 17.

Méltó befejezése a millenniumi nagy alkotásoknak a budapesti központi vásárcsarnoknak ünnepélyes megnyitása, melyet a magy. kir. kormány és a törvényhatóságok részvétele mellett az ország miniszterelnöke február 15-én adott át a közforgalomnak.

A vásárcsarnokok intézménye által nemcsak a főváros lakossága jut egészséges élelemhez, de nemzeti vagyonosodásunk mozdítatik elő általa azzal, hogy minden magyar termelőnek megadatik a lehetőség, otthon gyakorta csekély értékű élelmi árukat a fővárosba felvinni és azokat a budapesti magas árakon eladni.

Ez idő szerint négy kitűnően felszerelt, terjedelmes kerületi vásárcsarnok és egy méreteiben impozáns, berendezésében páratlan központi vásárcsarnok van.

Február 15-től kezdve csakis e csarnokokban lesz szabad élelmi árukat eladni, mert a csarnokok megnyitásával az utcái, valamint a nyílt piacokon való árusítás teljesen megszűnik.

A termelő közönség áru befogadására a központi nagy vásárcsarnok szolgál és ott gondoskodnak az áruk czélszerű elhelyezéséről, kezeléséről és gyors, előnyös eladásáról.

A közeg, melynek feladata a vidéki árukat gondozni, kezelni és azok legelőnyösebb eladását eszközölni — a hatósági közvetítő.

A főváros érdeke megkívánja, hogy az egészséges élelmi cikkek minél nagyobb mennyiségben hozassanak a fővárosba.

Ezen czél elérésére a főváros kinevezett — hatósági ellenőrzés alatt álló — teljesen megbízható közvetítőt, a kinek feladata a vidékről a főváros központi vásárcsarnokába küldött élelmi árukat a legjobb budapesti árakon eladni.

Ez ideig a vidéki termelő vagy kereskedő talán a felét kapta azon összegnek, melyen valamely árut, legyen az hus, vad, baromfi, vaj, tojás, gyümölcs vagy egyéb, a fővárosban eladni lehet.

Mert a fővárosi kereskedő pl. 50—60 krért vásárolt oly árut, melyet a fővárosba hozva kettős áron azaz 1 frtért vagy azon felül eladott.

Ha pedig bizományosnak adta át a vidéki az árut, akkor igaz ugyan, hogy a pesti bizományos jó áron adja el az árut,

rajta, míg az az égő, lángoló pirosság egy-színűvé válik a földdel.

De mégse tette . . . visszafojtotta indulatját s az csak rekedt hangjából érzett ki, melyel az asszonyhoz szólt:

— „Ejha, de szép kendőd van Verka lelkem . . . hol vetted; nyilván drága lehetet? . . .“

A menyecske arcát előntötte a láng; nem mert az ura szemébe nézni, reszkető kezével idebb-odább rakosgatta az edényeket s habozva modta: „Még a tavaszi vásárkor vettem, de nem értem rá csak most beszegni.“

— Nem is tudtam, hogy külön kasszád van, akiből ilyen drága selyem kendőkre telik . . . hej asszony, asszony azt mondom rágyüvök a nyitjára s drága lösz még valakinek ez a kendő . . .“

Nem érzett már sem éhséget, sem fáradságot, lerakta a városból hozott holmit a ládára, a fogasról lekasztotta s vállára vetette puskáját s azzal rá sem nézve a patkásarokban szepegő asszonyra neki vágott a reneteg szőlőnek, a sűrű baracz erdőnek, melynek susogása lassan-lassan lecsendesítette szíve indulatját.

Semmi rosszat se gyanítva, jött ki másnap a szőlőbe Andris s míg vigan füttyörészve szedte cseberre a hulladék gyümölcsöt — félszeggel a csőszház felé kémlelt — nem nyerhetne-e egy kis egérutat. De a gazda csak nem akart hazulról

de ezt a jó árat nem kapja meg a vidéki megbízó, hanem ennél csak jóval kevesebbet; azonfelül pedig mindenféle költségeket és a maga jutalékát is levonja a bizományos.

Mindezen hátrányokon és visszaéléseken gyökeresen segítve lett a hatósági közvetítő intézménye által. Mert egyrészt a hatósági közvetítő feltétlenül megbízható oly közeg, kit ezen rendkívül fontos tiszttel a főváros törvényhatósága bízott meg, másrészt ezen megbízhatósága mellett is a közvetítő működése a hatóság állandó és szorgos ellenőrzése alatt áll.

A hatósági közvetítő oly bizományos, a ki az elért fővárosi árat csakis saját csekély jutaléka levonásával a megtörtént eladás után azonnal megküldi — megbízójának.

A hatósági közvetítő fáradsága díjául mindössze 8% ot azaz pl. száz forint eladási ár után 8 forintot vagy még ennél is kevesebbet von le, és megbízójának semmi más költséget fel nem számít.

A főváros törvényhatósága a közvetítés munkájával egy szövetkezetet és egy közkereseti társaságot bízott meg és választása különösen ezen közkereseti társaságot illetőleg igen szerencsés volt; mert e társaság vezető egyénei megbízható ügyes kereskedő emberek, akik megbízóik: a termelők és kereskedők érdekeit legjobban fogják megvédeni.

Ezen társaság a „Vámos és Bruszt“ hatósági közvetítő cég Budapesti Központi Vásárcsarnokában, a hol e társaság terjedelmes, s kitűnő berendezésű áruterületek felett rendelkezik.

A társaság hűtőkkel ellátott pinczéinek berendezése mintaszerű és bennök még a romolható áruk is napokig frissen eltartathatók.

A vidékről gyorsított vonatokkal érkeznek a Vásárcsarnoknak szóló küldemények és a vonatok közvetlenül a hatósági közvetítő területénél rakatnak ki, miáltal az áruk legcsekélyebb rongálása is ki van zárva.

A mint az áru beérkezik, a hatósági közvetítő iparkodik azonnal eladni azt. — Ugy hogy az este feladott áru, mely reggel 7—8 órakor a hatósági közvetítőhöz érkezik, esetleg már egy óra múltán eladatott és a közvetítő a befolyt pénzüsségeket csupán a már említett csekély jutalékának levonásával rögtön küldi az áru tulajdonosának.

A főváros összes kereskedői, valamint

elmenni, egyre ott piszmogott a ház körül; e közben látta a Veronka pipikendőjét viritani a dülöúton — bizonyosan vízárt ment a Tábiék kutjára. Nehogy elveszítse szem elől a csösz s az az ő tudta nélkül távozzék hazulról — közelebb jött le egész a nagy diófa alá, honnét legjobban átláthatott a csőszházhoz; ott tett-vett a halomra öntött gyümölcs körül, mikor látja ám, hogy feléart a csősz.

— „Szavam van hozzád Tarjányi András“ szolt oda érve a legényhez s köszönés helyett még mélyebben szemére húzta a kalapot.

A legény kiérezte a hangból, a szemrehuzott kalapból s a villogó szemekből, hogy a csősz nem barátságos szándékkal jött most át hozzá; neki támaszkodott a diófának, összefonta mellén karját s ő is csak úgy félvállról, röviden felelt a meg-szólításra:

— „Hallgatom keedet, mi jót kíván?“

— „Nem egyebet öcsém csak annyit: nem tudnád meg mondani honnét került ez — s lájblija alól kirántotta az oda gyűrt kedőt — az én asszonyom sublótjába? . . .“

— „Hát hunnét tudnám, felelt daczos vállrándítással a legény — nem vagyok én a kee asszonyának se szekretáriusse, se frajja . . .“

— „No csak azér, mer’ a papirosár akibe hozták Köcskeméti zsidó neve vót nyomtatva; mondok: hát ha te tudsz rula,

a vendéglősök, a czukrászok, kávéházak, halászk. stb. naponta bevásárolnak a hatósági közvetítőnél; ugyancsak nála szerzi az áruját a kicsinyben árusító kofa is.

A hatósági közvetítő tehát gyorsan és a legjobb árakon értékesíti a küldött árukat.

A hatósági közvetítés előnyei tehát:

1. a feltétlen megbízhatóság, mert a kiben Budapest törvényhatósága osztatlanul megbízik, arra nyugodtan bízhatja minden vidéki termelő vagy kereskedő is áruját;

2. az áru tulajdonosa megkapja a fővárosi teljes eladási árat, és pedig eladás után azonnal;

3. az árukat gyorsított vonatok hozzák Budapest Központi Vásárcsarnokába;

4. minden küldemény, mely a hatósági közvetítő — Vámos és Bruszt címére feladatik 10% vasuti fuvar kedvezményben részesül;

5. a felszállított vágott marhák után vágó és vásárdíjat fizetni nem kell.

Kétségtelen tehát, hogy e rendkívüli kedvezményeket és előnyöket minden jozanul gondolkodó termelő és vidéki kereskedő sietni fog a maga javára fordítani.

Az intézmény kiváló fontosságát bizonyítja azon leirat is, melyet báró Dániel Ernő kereskedelmi miniszter a vármegyékhez és a vármegyei gazdasági egyesületekhez intézett, s melyben kiemeli a miniszter hogy: a főváros vásárcsarnokai kettős czélt szolgálnak, egyrészt a főváros lakosságának jó és egészséges élelmiszereket nyújtani, másrészt a gazdaközönségnek lehetővé tenni, hogy az általuk termelt élelmicikkeket gyorsan és kedvezően értékesíthessék.

Hangsúlyozta a miniszter, hogy ezen intézmény berendezése, alapszabályai, felügyelete elég garanciát nyújtanak arra, hogy a vásárcsarnokok, a gazdasági viszonyokat kedvezően fogják befolyásolni.

Lapunk tisztelt olvasó közönségének meleg érdeklődésébe ajánljuk a vásárcsarnokok intézményét, mely az egyesek vagyoni előnyének biztosításával a közjótétel van hivatva előmozdítani.

Heti hírek.

Főispáni jubileum. A jövő hó 27-én lesz 10 éve annak, hogy vármegyénk főispánja gr Bethlen Géza a hivatalos esküt letette Ezen 10 éves évfordulati nap megünneplése

há' szen te jártál a köcskeméti vásáron, hátha valahogy hozzád ragadt ez a bitang jószág“ . . .

A gúnyolódásra a legénybe is felforrt az epe; kihívón visszanézett a ráirányuló csufondárosan hunyorgó szemekbe:

— „Ha olyan nagyon szeretné kee tudni, hogy ne firtassa sokáig, hát kimondom egyvilágosan: én hoztam — s mellére ütött öklével, hogy az szinte döngött bele — most mán tutygya kee, hát tögyön rula.“

A kihívásra a csősz felemelte hosszunyelű rézfokosát, melyre eddig támaszkodott s megrázogatta a kezében:

— „Teszők is . . . mögtanitolak hogy gázolj a más embör becsületében te hitvány! . . .“

— „Az áldóját keenek ne kisebbitsen, mer’ nem nézek semmit, hanem“ . . . s kirántott a földből egy szőlőkarót.

— „Nem elég, hogy mögloptál, még te mered a kezed rámemelni? Ha kerested, hát nesze! . . . s a levegőben megforgatott fokos süvitve csapott a legény homlokára. . .“

— — — — —

Aztán a gombolyaggá gyűrt kendőt oda dobta a legény lábához: Ezt itt hagyom . . . kötözd vele, ha nagyon fajna . . . !

(Vége.)

íránti módokzatok megállapítása czéljából Thoroczkay Lajos értekezletet hívott össze folyó hó 25-ik napjára Tordára a megyeház kistermébe, a mely értekezleten megjelentek: dr. Betegh Miklós alispán, gr. Teleky László, Betegh Sándor, báró Zeyk József, dr. Volff Gyula, Betegh Ferencz, Csegezy Mihály kir. táblai bíró, Albert János, Nagy Olivér, Kováts Lajos esperest, dr. Damokos Antal, Mezey Lajos, Dindár István, dr. Horváth Miklós és Simon Miklós román esperest. Az értekezleten elnökölt Thoroczkay Lajos, a ki főlemlítve azt az általános tiszteletet, szeretetet és ragaszkodást, a melylyel viseltetik e megyében mindenki annak főispánja iránt: indítványozta, hogy nem hivatalosan, (mert ez nem egyeznék meg a főispán óhajtasával), hanem társadalmi uton tétessék ünneppé gr Bethlen Géza főispánra nézve az a nap, a mikor mint főispán állását elfoglalta, és ezen ünnepély álljon csak is két pontból és ez: általános tisztelgés a megye közönsége részéről, a melyben mindenki részt vehet, a ki abban részt venni óhajt. és tisztelgés után disztribúció. Az indítvány többek hozzászólása után elfogadtatott, és az ünnepély megtartása hatánapjául f. évi márcz. 27-ike állapítottatott meg. Az értekezlet megválasztatta ezután azon szűkebb körű végrehajtó bizottságot, a mely hivatva lesz az ünnepély sikerülte érdekében minden lehetőt megtenni és az ünnepély szónokát megválasztani. Ezen végrehajtó bizottság tagjai lettek: dr. Betegh Miklós, gr. Teleky László, Betegh Sándor, Nagy Olivér, br. Zeyk József, Csegezy Mihály, Thoroczkay Lajos, Velits Ödön, dr. Volff Gyula, Dindár István, Betegh Ferencz, és Veress Ferencz. — Az értekezlet éppen Géza napján tartván ülését, távirati üdvözlötlet küldött a főispánnak.

Városi közgyűlés. Torda város képviselőtestületének, Velits Ödön polgármester elnöklete alatt, folyó hó 24-én közgyűlése volt, a melyen a nyilvános mulatságok rendezéséről a megye közgyűlése által alkotott szabályrendelet tárgyalása során a képviselőlet kitagaszta a szabályrendeletnek azon §-át, a mely meghatározza, hogy a nyilvános mulatságok engedélyezéséért fizetendő díjak a megyei kórház alapot illessék, hanem felterjesztést határozott a képviselőlet a megyéhez, a melyben a szabályrendeletnek aképpen módosítása fog kérelmezni, hogy ezen díjak jövőben is a városi szegény alap javára fordíthatassanak. Határozatilag kimondotta továbbá közgyűlés, hogy a Celoluse-gyár által hasznabérelt területre nézve tett azon ígéretet, hogy ha a gyár igazgatósága azt megvenni akarná — hajlandó a város holdanként 1600 frtért eladni, tekintettel arra, miszerint az igazgatóság vásárlási szándékát még ez ideig sem nyilvánította: érvénytelennek jelentette ki, a mi azt teszi, hogy ha az igazgatóság jövőben a jelzett területet megvenni hajlandó lenne, az ez irányban tett előterjesztése felett a képviselőlet közgyűlés határozni fog. Tárgyalta és több módosítások után elfogadta közgyűlés a nyilvános bordélyházakra vonatkozó szabályrendeleti tervezetet is.

Alarczos bál. A tordai iparosok önképző köre javára f. hó 20-án megtartott alarczos bál fényesen sikerült, a mennyiben az öreg redout nem emlékszik, hogy kopott falai között mostanság oly szép számú közönség lett volna jelen. A terem zsufolásig telve volt, úgy annyira, hogy táncolni alig lehetett a csárdást, mert a franczianégyesek rendezése daczára a többszöri próbának, mindig „csüörtőköt“ mondott. A közönség ily szép számú jelenlétének tehát a táncolni vágyó ifjuság ha nem is, de annál is inkább örvendett a bál-

rendező bizottság — és nem ok nélkül, mert — a mint értesülünk — a netto jövedelem jóval meghaladja a 300 frtot.

Népszerű gazd. előadások. Az „Erdélyi gazdasági-egylet” által rendezett népszerű előadások Deesen és Radnothon lettek megtartva f. hó 21-én, az előbbi helyen Pater Béla kolozsmonostori gazdasági tanintézet tanár a *gabona fajok betegségeiről*, Deák Ignác urd. intéző a *házi állatok takarmányozásáról*; az utóbbi helyt pedig Vörös Sándor gazdasági intézeti igazgató a *mezőgazdasági állapotokról*, Jakab László kolozsvári áll. orvos a *vérfrissítés fontosságáról az állattenyésztésben* — értekeztek. Nagy örömről szolgálta, ha ilyeszerű hasznos előadások városunkban is tartatnának. Reméljük, hogy a jelzett gazdasági egylet további működésében városunkról sem fog egészen megfeledkezni! . . .

A tordai műkedvelői társulat kétszer fogja a híres „Peleskei notárius”-t játszani és pedig márcz. hó 1 és 2-án. Fölhívjuk a t. közönség figyelmét ez érdekes színelőadásokra, melynek jövedelme a műkedvelői társulat és a Zene-Egylet között fog megoszlan.

Sorozás megyénkben. A m. kir. honvédelmi miniszter megyénk nézve az 1897. évi ujjonozási és működési tervezet megállapítván, e szerint a sorozás a következő székhelyeken és napokon fog megtartatni: Felvincz városában márczius hó 22-én, a felvinczi járásra néve Felvinczen márczius hó 23-án, Tordán márczius hó 29-én, a tordai járásra nézve Tordán márcz. hó 30, 31-én, az aljárjai járásra nézve Aljárában április 2. és 3-án, a toroczkoói járásra nézve Toroczkon április hó 5. és 6-án, a ludasi járásra nézve Ludason ápr. hó 12, 13, 14-én és a topánfalvi járásra nézve Topánfalván ápr. hó 28, 29, 30-án. A sorozásra felhívott összes hadkötelesek száma tesz összesen 2641 egyént.

Uj gyógymódok. Dr. Mitzger Tivadar Budepest egyik jeles orvosának hosszas kísérletezés után sikerült teljes új alapokra fektetett oly gyógymódot feltalálni, mely a legmagasabb ideg és nemi betegségeket gyökerestül meggyógyítja. Az új gyógymód hydro-elektro-terápiával kapcsolatos gyógyfényugarak behatásán alapszik. Ezen találmány a jelen és jövő gyógymódja és már a laikusban is azt a benyomást kelti, hogy az orvosi gyógyászatnak hatalmas, fölülte fontos újítása és haladása Hiteles okmányok bizonyítják, hogy majdnem reménytelen esetekben is meglepő sikereket mutat fel és így hivatalosan nemcsak hazánkban, hanem az összes világrészekben is a szenvedő emberiség jövedelme lenni. Az új gyógymódot kizárólag dr. Mitzger alkalmazza, (Budapest, Teréz-körút 44. szám) Hydro-Elektrotherapiai Rd. Intézetében, mely mintaszerűen a modern orvosi tudomány elsőrendű vívmányainak megfelelően van berendezve.

Pap Gergely m.n.-csáni körjegyzőnek fia: Pap Emil folyó hó 20-án avatott fel Kolozsvárt az összes gyógytudományok tudorává.

Tordai Kaosa Erzsébet férj. Gergely Lajosné. ki az 1848—49-iki időszakban, mint közhonvéd fegyverrel szolgálta hazáját, az 1848—49. évi honvédek nyugdíjazó bizottság, miután nevezett Kaosa Erzsébet nyugdíj igényét igazolta. f. évi márczius hó 1-től kezdődőleg évi 36 frttal nyugdíjazta. Kívánjuk, hogy ezen öreg honvéd közvitész sokáig élvezhesse kiérdemelt csekély nyugdíját!

Bokody szintársulata márt. hó 4-én kezd meg városunkban működését „Durand és Durand” előadásával.

CSARNOK.

Vallásos kedély az iskolában.

Irta és a győzei tanítói gyűlésen felolvasta: Bartha Lajos. (Vége.)

Hát ma miként állunk? A vallás erkölcsnemesítő motivumairól szívesen megfelelkezünk az iskolában. Fődolog a tudás; hogy a gyermek a vizsgán remekeljen; mert ha nem: a tanfelügyelő neheztel a tanítóra, a gondnokság is talán hosszú arcot csinál. Fődolog, hogy a rákok, pókok izületeiről határozott tudata legyen a gyermeknek, nehogy a kenderikéről mondot verset összevételje a számról írottal és a

poloskáról nehogy azt találja fillenteni, hogy szelid és hasznos háziállat, meg a csethálnál. nehogy elvétse, hogy a tenger helyett kendert mondjon tartózkodási helyül, mert roppant tudatlanságot árulna el ezen világot rengető dolgokban és soh'sem lenne ember belőle.

„Tudás, tudás és tudás, ismeret el-sajátítás” ez a mottó és ezt láttam minden iskola felett magasra tolt zászlórudon lenge-ni. De ezt a tudást a vallás erkölcsiség motivumaival kellene impregnálni, a morál szitáján kellene átszűrni. Azt kellene szem-előtt tartani, hogy nem tudós gépet akarunk összerakni, de embert akarunk nevelni az életnek. Nem kell féltetni azt a tudást a vallásoskedélytől, mert Herder mondja azt is, hogy a „valódi kereszténység bír azon képességgel sőt feladata is, hogy minden népnek és minden miveltségi állapotnak legszebb virágait magába felvegye s azokat mindig gazdagabb és gazdagabb fejlődésre segítse.

Már magában a pedagógus névben mely a görög paidagogos szóból lett latinisítva és nevelőt jelent — megvan a fel-tétele annak, hogy nem csak tudó, de egész embert kell nevelni. Egész ember pedig csak akkor lesz a gyermekből, ha a val-lásoskedélyből jó adagot sajátává tesz; mert ez nem csak az iskolában, hanem az életben a társadalom mostohaságai közt is embernek öri meg. Ne bizzunk abban, hogy a társadalom majd emberré neveli, hiszen az állandóan ellenünk dolgozik, mert egész társadalmi életünk laza, nagyrészben erkölcstelen, mely nevelni képtelen; hát a korszellem, melyből hiányzik minden mélyebb gondolkodás és jellemzője a magát áruló ledér felületesség és fitogtatás?

„Humanitás inclinát in melius”, mondja Róma jeles szónoka, a mi azt teszi, hogy az emberiség a jobb felé hajlik. De én bátran hozzáteszem; igen ha hajlítják! És e haj-lításnak egyik kiváló eszköze, a vallásos-kedély meghonosítása az iskolában. A nép-iskola anyagának erre kiváló szüksége van. Biztosítom önöket hölgyeim és uraim, hogy önök egyetlen példaadással, intéssel, val-lásos lelkületük egyetlen nyilvánításával többet tehetnek, mint mi száz prédikációval; hiszen Haurath mondja, hogy „a rethori-kával vallást csinálni soha sem lehetett, a vallás szülemlik, mint meggyőződés, a tény-leges kijelentés fölül demonstrálni nem lehet, mert az az érzületnek bizonyos módja.” Az érzület ezen nemét pedig önök velünk lelkészekkel karöltve vannak hivatalosan ápol-gatni. A tanítók segítői legyenek a lelké-szeknek ezen munkában, mert a lélek érzelmi irányu működésének fejlesztése ez.

Nem kívánok én a vallásoktatás sike-resebb gyakorlása céljából magasabb heti óraszámot, mert ismétlem nem a tanban van a hiány, hanem a gyakorlatban. Mert ha valahol igaz, hogy a tan gyakorlat nélkül keveset ér; itt kiválóan beválik ez az axioma.

Azt sem szeretném, ha valaki oda-értené szavaimat, hogy az állattan, nyelv-tan, rajz vagy kézimunkaórák alatt a szak-tanító vallásos praelectiot tartson; ez valóban nevetséges volna és csak ártana az ügynek, mint felesleges tulhajtás; sőt még azt sem értem, hogy derűre-borúra imádkoztassa a növendékeket és maga is dogmatikus szemforgatások és tagmozdu-latokkal bizonyitgassa vallásos voltát, mert ez még émelygös pietista mechanika volna és tekintve, hogy egy nagyobb iskolánál sok felekezetű tanítók működnek, a legtöbb helyen felekezetközi féltékenységre adna okot.

Én az iskolai vallásoskedély alatt nem valamely egyházi rendszerbe szorított és megkötött vallásoskedélyt értek; mert ez lehetne egy felekezeti egyház vallásoske-délye, melyhez némi érdekáryalatok is fűződhetnének. Ezt pedig nem szabad be-hurczolni az iskolába, mert az minden felekezetűek temploma. Aztán különösen a mi viszonyaink között minden egyháznak vagy vallásrendszernek tudnia kell, hogy

ő csak egyik azon eszközök közül, jól lehet talán a leghatalmasabb, melyek által a társadalom az embert a lelki nyomorból restségből kiragadni akarja; működése pedig nem más, mint a létező vallásosérzelem előterjesztése és mint kedélyébresztő, érzelemgerjesztő eszköz értékes.

Az iskola vallásoskedélyének növe-lésénél, a különös esetek felhasználásával bizonyos általánosságban kell járni, — a növendékeket arról kell meggyőzni, hogy az emberi életnek minden lényeges intéz-kedése: család, állam, egyesület, művészet, tudomány, ipar magukban véve szent és isteni természetű dolgok; általában az iskola minden tagjában olyan szellemet ébresszen, mely az emberi élet ezen intézményeit szenteknek tartja. Ha az iskola arra törek-szik, hogy a népet eszményi céljait ébren tartsa, akkor abban az iskolában meg van a vallásoskedély és ez a kedély legnagyobb kincse; ez a kincs pedig maradandóbb lesz sok felesleges tudásnál, mert nem kél el a vizsgán, hanem kitart egy hosszú életen át. De ezt a kincset nem csupán a vallás-oktató gyarapíthatja, sőt talán ő a leg-csekélyebb mértékben, de az iskola egész tantestülete. És ha az egész tantestület így fogja fel a dolgot, akkor nincs szükség az angol Reikes Róbert és Fox Vilmos-féle társaságokra, sem a Woodruf és Röckelman-féle intézményekre, melyek a pietismus sok-szor nagyon is egészségtelen gyümölcseinek melegágyai

A magyar tanító — bátran kimondom — a legönfeláldozóbb ember a világon; az önfeláldozónak, hogy egy áldozattal többet hozzon nem nagy fáradságába kerül, mert különben is egész valóját áldozta fel. Ne vessék hát meg azon kérésemet, hogy a vallásoskedély terjesztésében is hozzanak áldozatot a jövő nemzedékért, melynek az önök jellemét kell elsajátítnia.

Nem azért mondom ezt, mintha eddig talán nem tették volna, de azért, hogy a vallásoskedély ébrentartására a mai anyagi-ság után futkározó világban sokkal nagyobb szükség van, mint eddig. Az igaz vallás-nak alapját képezi azon eszme, hogy az egyes áldozza fel magát az egész jólétéért. Mig lesz ember ki testvérei javára magát tiszta indokból feláldozza, azokat oktatja, érettük cselekszik, addig az emberiség nem csüggedhet el jövője felett!

Bevégezem szavaimat egy szellemes és igen vallásos német ezredes tanulságos versecskéjével:

Finster ist in der Welt
Leuchten müssen wir
Du in deiner Ecke
Ich in meiner hier.

Hivatalos rész.

Torda-aranyosvármegye alispánjától.

Sz. 1408—1897.

Valamennyi főszolgabírónak és városi tanács-nak.

A m. kir. állattenyésztési felügyelő-ségnek idei 47. szám alatti átirata követ-keztében, felhívom a tek. főszolgabíró urat, (tanácsot), hogy az 1894. évi XII-ik t.-cz. 23. §-a értelmében a haszon állatok lét-számának községenként fajták- és kór szerint való összeírását a legelőre való kibajtás előtt eszközöltesse, s az így ki-állított kimutatásokat legkésőbb márczius hó végéig hozzám terjessze be.

Torda, 1897. évi február hó 1-én.

Alispán helyett:

Nagy Olivér, főjegyző.

Sz. 3617—1896.

tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tordai kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóság közhirre teszi, hogy a toroczkoói takarékpénztár dr. Bogdány Lajos tordai ügyvéd által képviselt végrehajtónak, Pópa Juon és társai pusztá-egresi lakos végrehajtást szenvedők ellen 70 frt tőke ennek 1894. évi április hó 3. napjától számítandó 6% kamatai 36 frt 52 kr eddigi és 8 frt 50 kr ezennel megállapított árverés kérésű költségek követelésnek kielégítése végett az árverést az 1881. évi t.-cz. 144. §-ai értelmében tekintettel a 156. §-a is a tordai kir. törvényszék aljáról kir.

jbíroság területén fekvő Pusztá-Egres köz-ségi 44. szíjtkvben A + 1. rsza. foglalt 78. 79. hrsz. Pópa Juon végrehajtást szen-vedő, továbbá Pópa Gligor, Pópa Vurvára és Pópa Petre tulajdonát képező kert és faházból álló egész ingatlanra tehát a tulaj-donos társak jutalékára is 192 frt; továbbá Pópa Juonnak ugyan ezen tkvben A+2—13 rsz. a. foglalt 141 $\frac{1}{2}$ 299. 492 $\frac{1}{2}$ 1085 $\frac{1}{2}$ 1099 $\frac{1}{2}$ 1233 $\frac{1}{2}$. 1273 $\frac{1}{2}$. 1386 $\frac{1}{2}$. 1446 $\frac{1}{2}$. 1461 $\frac{1}{2}$. 1581 $\frac{1}{2}$ és 1777 $\frac{1}{2}$ hrsz. szántó részleteket képező ingatlanokhoz osztatlan $\frac{1}{4}$ (egy negyed) részt képező jutalékára együttesen 65 frt végül a Pusztá-Egres községi 169. sz. tkv-ben Pópa Juon végrehajtást szenvedő továbbá özv. Pópa Juonné gyermekei Pópa Mária férj. Felekán Máruisné, Pópa Paraszkiva férj. Gyermán Juonné l. Irimia, továbbá Pópa Györgye örökössei Pópa Vurvára és Petra végül Pópa Gavrillának $\frac{1}{2}$ részbeni örökösse Pópa Gligor tulajdonául fölvevtt egész ingatlanokra, tehát a birtokostársak jutalékára és pedig az A+1—4 rsz. alatt foglalt 864. 1348. 1481. 1626. hrsz. szántó és kaszáló részletekre együttesen 66 frt, összesen 323 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az ingatlanoknak rendszá-monkénti részletekben s illetve együttesen árverés alá bocsátása mellett elrendeli.

Az árverés megtartásának határideje 1897. évi június 2 napján d. e. 10 órákor Pusztá-Egres községben tüzetik ki a mikor felett körülírt ingatlanok a legtöbbet ígér-nek a kikiáltási áron alól is eladotnak.

Árverelni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10—10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

A kir. telekkönyvi hatóság.

Tordán, 1896. október 12.

b. Dr. Bocz Vilmos, kir. törv. bír.

Sz. 3618—1896.

tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tordai kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy a tordai kisegítő takarékpénztár dr. Bogdány Lajos tordai ügyvéd által képviselt végrehajtónak, Duma Anna és Duma Zenobie pusztá-egresi lakos végrehajtást szenvedők ellen 150 frt tőke ennek 1883. évi december hó 1 napjától számítandó 8% kamatai 31 frt 50 kr eddigi és 9 frt ezennel megállapított árverési költségek követelésnek kielégítése végett az árve-rést az 1881. évi LX. t.-cz. 144. §-ai értel-mében tekintettel a 156. §-ra végrehajtást szenvedőknek a tordai kir. törvényszéknek az aljáról kir. bírósnak területén fekvő Pusztá-Egres községi 105. sz. tkvben A+1—19 rsz. alatt foglalt 192. 193. 278. 322. 378. 443. 458. 470. 512. 516. 547. 581. 883. 921. 1001. 1007. 1011. 1015. 1069. 1089. hrsz. részleteket képező a 192. 193. hrsz. faház és kert belsőséghez ingatlanoknak. Duma Anna és Duma Zenobie birtok illető-ségét képező osztatlan $\frac{1}{4}$ részére együttesen 293 frt továbbá a Pusztá-Egres községi 123. sz. tkvben A+1—9 rsz. a. foglalt 217. 218. 231. 232. 530. 531. 582. 583. 662. 696. 697. 744. 745. 747. 748. 881. 882. hrsz. kaszáló részleteket képező ingatlanok-nak Duma Anna, Duma Zenobie birtok ille-tőséget képező osztatlan $\frac{1}{4}$ részére együttesen 114 frt összesen 407 frt ezennel megállapított kikiáltási árban ezennel elrendeltetik.

Az árverés megtartásának határideje 1897. évi május hó 14. napján d. e. 10 órára Pusztá-Egres községben tüzetik ki, a mikor a felett körülírt ingatlanok a legtöbbet ígér-nek a kikiáltási áron alól is eladotnak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át kész-pénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított ovadé-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

A kir. telekkönyvi hatóság

Tordán, 1896. október hó 9-én.

b. Dr. Bocz Vilmos, kir. törv. bír.

Sz. 4929.—1896.

tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tordai kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóság közhirre teszi, hogy Pápai György mikési lakos dr. Bogdány Lajos tordai ügyvéd által képviselt végrehajtónak Greca György és Krisán Niculai mikési lakos végrehajtást szenvedők ellen 65 frt hátralek tőke ennek 1881. évi május hó 27 napjától számítandó 6% kamata 58 frt 30 kr eddigi és 8 frt ezennel megállapított árverési kérésű költség követelésnek kielégi-tése végett az árverést az 1881. évi LX. t.-cz. 144. §-ai értelmében tekintettel a 156 §-ra is a tordai kir. törvényszék a tordai kir. bírósnak területén fekvő Mikes

községi 94 sz. tjkvben A+ alatt foglalt ingatlanára 1 r. 187. 188. hrsz. faház és kertet képező özv. Rotár Juon, Rotár Násztásia férj. Krisán Petréne, Szelezsán Juonás, Greca György végrehajtást szenvedő és Szelezsán Juon tulajdonául fölvetett egész ingatlanra, tehát a birtokos társak jutalékára is 175 frt és a 2. 4. 23. rsz. a. foglalt 369. 473. 493. 1072. 1114. 1381. 1734. 1911. 1935. 1996. 1997. 2337. 2484. 2936. 2770. 2791. 3009. 3169. 3245. 3250. 3356. 3452. 3461. hrsz. szántó és kaszáló részletekből álló ingatlanoknak Greca György végrehajtást szenvedő tjkvi tulajdoni illetőségét képező osztatlan 1/6 rész (egyhatod) részére együttesen 135 frt; továbbá 2. a Mikes községi 24 sz. tjkvben A+ alatt foglalt özv. Krisán Steffáné szül. Dancso Gafia, Krisán Juon l. Steffán, Krisán Manoilla l. Steffán birtokos társak és Krisán Niculae l. Steffán végrehajtást szenvedő osztatlan közös tulajdonául felvett egész ingatlanokra tehát a birtokos társak tulajdoni illetőségére és pedig 1 rd. 47. 48. hrsz. részletekre 100 frt és a 403. hrsz. szántó részletre 16 frt összesen 426 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az ingatlanoknak együttes illetve rendszámokénti részletekben való árverés alá bocsátása mellett ezennel elrendeli.

Az árverés megtartásának határideje 1897. május 28 napján d. e. 10 órákor Mikes községben a község házához tüzetik ki a mikor a fenn körülírt ingatlanok s illetve ingatlan jutalék a legtöbbet ígérőnek a kikiáltási áron alól is eladatnak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10—10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

A kir. telekkönyvi hatóság.

Tordán, 1896. október 25.

b. Dr. Bocz Vilmos, kir. törv. bíró.

Sz. 313—1897.

tjkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A marosludasi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a magyar jelzálog hitelbank végrehajtónak Balog Lajos gerendkereszturi lakos végrehajtást szenvedő elleni 35 frt 10 kr, és 35 frt 10 kr lejárt részletek 1289 frt 48 kr hátralékos tökekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében, valamint csatlakozó Gerend-Keresztur községe javára 27 frt 65 kr s jár. erejéig bekebelezett követelés felhajtása végett is a marosludasi kir. járásbíró

területén levő gerendkereszturi 235 sz. tjk.-ben A+2 rdsz. alatt felvett Balog Lajos nevében álló 1544/2 hrsz. ingatlanra 19 frt kikiáltási, az A+3 rend 1652/1 hrsz. ingatlanra 296 frt, az A+6 rend 902 hrsz. ingatlanra 14 frt; az A+7 rend 970 hrsz. ingatlanra 42 frt, az A+8 rend 973 hrsz. ingatlanra 42 frt, az A+9 rend 1444/1 hrsz. ingatlanra 19 frt, az A+10 rend 1652/2 hrsz. ingatlanra 323 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az utóajánlati árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi március hó 17. napján d. e. 10 órákor Gerend-Keresztur község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 75 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. keltigazságügyminiszterrendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, tjkvi. hatóságától.

Maros-Ludason, 1897. szept. 5.

l. Dr. Havas Sándor, kir. albiró.

Árverezési hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy a Szind község tulajdonát képező „Sándor hegy” nevű épület kőbánya f. évi március hó 19-én d. e. 10 órákor nyilvános árverés útján, 1897. április 1-től kezdődőleg 1 esetleg 3 évi időtartamra, hasznosbérbe fog kiadatni. Az árverezés a körjegyzői irodába fog megtartatni.

Szind, 1897. febr. 20.

Módi Mihály, körjegyző.

Előzetes jelentés.

Károly M. circusa

36 játszószemélyvel és 16 lóval néhány nap mulva a városba érkezik, s előadásokat tart a Szécsenyi liget e célra átépített földt helyiségében a magassabb lovar-művészet, ló-idomítás jockey-par-force, groteszk gymnaszтика, látványos ballet és kiállítási némajátékok köréből.

A terem fűtve leend.

Közelebbit a kifüggesztendő falragaszok.

Tisztelettel

Károly M., igazgató.

Olcso árak!

Alkalmi vásárlást tehet a vevő közönség Tordán a

HARY ÁRPÁD

női- és férfi divatáru üzletében, miután más vállalat miatt rövid idő mulva fölhangy üzletével és rendkívüli sok új áruit is potom áron árusítja.

1—3

A brassói portland-czement-gyár

ajánlja legkitünőbb

Portland-czementjét

felelősség mellett folyton egyenlő és teljesen megbízható minőségben, bármely vasúti állomáshoz szállítva, a legolcsóbb árban.

Tordán kapható: FLACHBART KÁROLY urnál, a hol

— Román-czement —

is mindig a legjbbb minőségben található.

Dus mellékkeresetet

nyújtunk mindazoknak, kik törvényesen engedélyezett sorsjegyek rész letfizetésre való eladásával foglalkozni kívánnak Némi tevékenység mellett havonként 150—200 frt könnyen megkereshető. Ajánlatok czimzendők

May, Elfer és Adler

bank- és váltó-üzlet

Budapest,

8 11

Ny. Harmath J. könyvnyomdájában Tordán.

Olcso ár!

REICH és TÁRSA

üveg- és porcellánkereskedése Tordán, Főter 29.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy üzletünket minden kívánalmaknak megfelelőleg ujonnan berendeztük. Azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy mindent

beszerzési árban

adhatunk.

Üvegezéseket, képrámázásokat

a legmértányosabb árak mellett elvállalunk.

A nagyérdemű közönség jóindulatu pártolását kérve, vagyunk

kiváló tisztelettel

Reich és Társa.

1—3

Olcso ár!

Hirdetmény.

A „tordai népbank szövetkezet”

rendes évi közgyűlését

1897. március hó 7-én d. e. 9 órákor tartja meg saját helyiségében, melyre a törzsbetéttel bíró részvényesek tisztelettel meghívotnak azon megjegyzéssel, miszerint a gyűlésen résztvenni kívánók a gyűlést megelőző két napon u. m. 1897. március hó 5-ik és 6-ik napjain d. u. 3—4 óráig a szövetkezet üzlethelyiségében működő és az igazolványokat kiadni jogosított bizottsághoz törzsbetét könyvecskéiket bemutatni kötelesek.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő választmány jelentése az 1896-ik üzletévről s ezek alapján.
2. A zárszámadások és vagyonmérleg megállapítása és a felmentvény megadása.
3. Négy igazgatósági tag és egy felügyelő választmányi tag megválasztása.

Torda, 1897. február 17-én.

Az igazgatóság.

Kimutatás

a tordai népbank-szövetkezet 1896. évi mérlegszámjáról.

Vagyon	Frt		Kr	Teher	Frt		Kr
1896. decz. 31-én készpénz . . .	4011	72		511 drb. törzsbetét a 25 frt . .	12775	—	
„ „ „ váltók és kötvé- . . .				Törzsbetét fel nem vett kamatja és osztalékja	463	80	
nyekben	90254	90		Törzsbetét kamatja	766	50	
1896. decz. 31-én ingatlanokban . .	4927	32		Hóti betétek- és kamataiban . .	35843	25	
„ „ „ „ beruházásban	300	—		Takarékbetét és kamataiban . .	41795	25	
				Tartalékalap ingatlanban és készpénzben	6775	81	
				Beruházásokban	300	—	
				Osztalék	766	50	
				Nyeremény maradék	7	83	
	99493	94			99493	94	

Tordán, 1896. december hó 31-én.

Deák Sándor,
könyvvizsgáló.

Kenyeres Pál,
pénztárnok.

Timbus János,
h. igazgató.

Ezen kimutatás a felügyelő választmány által megvizsgált kezelési könyvekkel összeegyeztetve, azokkal mindenekben megegyezőnek találtatott. Tordán, 1896. február 13.

Mezei András,
f. ü. v. tag.

Antal Dénes,
f. ü. v. tag.

Dulló János,
f. ü. v. elnök.

Gombos László,
f. ü. v. tag.

Nagy Olivér,
f. ü. v. tag.

Pénzkölcsön

birtokra, házakra, gyárakra és gőzmalmokra első helyű betáblázásra 40 évre 4½ százalékra, 50 évre 4 százalékra 2-ik és 3-ik helyű táblázásra 6 százalékra.

Pénzt

váltóra 5—6 százalékra 10000 frtig, gyors és diskretio mellett szerez — valamint drága adósságokat convertál, ugy szintén váltót leszámítottat Schwarz Márton, Budapest, VII. Miksa-utca 11. Kitünő referenciákkal szolgálhatók.

8—10